

Podlaski Konkurs Matematyczny - 2004
Klasy Pierwsze

Rozwiązania zadań konkursowych

22 maja 2004 r.

1. Wykazać, że jeśli dodatnie liczby a, b, c są długościami boków pewnego trójkąta, to

$$\frac{a}{bc} + \frac{b}{ac} > \frac{c}{2ab}.$$

Rozwiązanie

Dla dowolnych liczb rzeczywistych a, b zachodzi nierówność $a^2 + b^2 \geq 2ab$. Ponadto, zgodnie z założeniami $a + b - c > 0$. Wykorzystując kolejno te nierówności otrzymujemy:

$$\begin{aligned} \frac{a}{bc} + \frac{b}{ac} - \frac{c}{2ab} &= \frac{2(a^2 + b^2) - c^2}{2abc} = \frac{(a^2 + b^2) + (a^2 + b^2) - c^2}{2abc} \\ &\geq \frac{a^2 + b^2 + 2ab - c^2}{2abc} = \frac{(a + b)^2 - c^2}{2abc} \\ &= \frac{(a + b + c)(a + b - c)}{2abc} > 0, \end{aligned}$$

co kończy dowód. □

2. Wyznaczyć wszystkie pary (x, y) nieujemnych liczb całkowitych spełniających równanie

$$\sqrt{x} + \sqrt{y} = \sqrt{810}.$$

Rozwiązanie

Rozważane równanie można zapisać w postaci $\sqrt{x} = 9\sqrt{10} - \sqrt{y}$. Zatem $x = (9\sqrt{10} - \sqrt{y})^2 = 810 + y - 18\sqrt{10y}$. Z ostatniej równości wynika, że jeśli x, y są liczbami całkowitymi, to $\sqrt{10y}$ jest nieujemną liczbą całkowitą, czyli $10y = a^2$, dla pewnej nieujemnej liczby całkowitej a . Zauważmy, że liczba a musi być podzielna przez 2 i 5, a więc istnieje nieujemna liczba całkowita l taka, że $a = 10l$. Mamy zatem $y = 10l^2$. Analogicznie dowodzimy, że $x = 10k^2$ dla pewnej nieujemnej liczby całkowitej k . Uzględniając to w równaniu otrzymujemy $\sqrt{10k^2} + \sqrt{10l^2} = 9\sqrt{10}$, czyli

$$k + l = 9, \text{ gdzie } k, l \geq 0.$$

Stąd widać, że szukane pary (x, y) muszą mieć postać $(10k^2, 10(9-k)^2)$, gdzie $k = 0, 1, \dots, 9$. Z drugiej strony przez bezpośrednie podstawienie sprawdzamy, że znalezione pary spełniają rozważane równanie. □

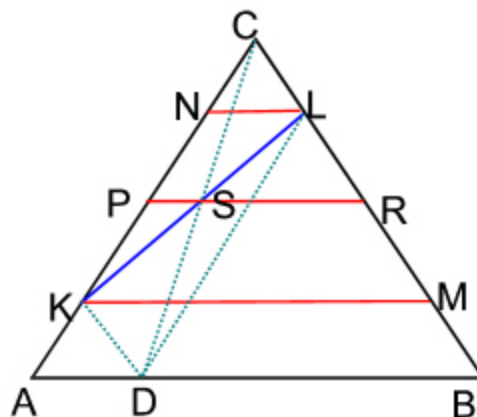
3. W trójkącie ABC boki \overline{AC} i \overline{BC} są równej długości. Jaki zbiór tworzą środki wszystkich odcinków \overline{KL} takich, że

$$K \in \overline{AC}, \quad L \in \overline{BC} \text{ oraz } AK = LC?$$

Odpowiedź uzasadnić.

Rozwiązanie

Rozważmy dowolne punkty $K \in \overline{AC}$ i $L \in \overline{BC}$ takie, że $AK = LC$ oraz punkty $N \in \overline{AC}$, $M \in \overline{BC}$ takie, że odcinki \overline{KM} i \overline{NL} są równoległe do podstawy \overline{AB} . Niech ponadto \overline{PR} będzie odcinkiem łączącym środki ramion trójkąta ABC . Udowodnimy, że poszukiwanym zbiorem punktów jest odcinek \overline{PR} . Ponieważ $AK = NC$, punkt P jest środkiem odcinka \overline{KN} . Z twierdzenia Talesa wynika, że punkt S - przecięcia odcinków \overline{KL} i \overline{PR} jest środkiem odcinka \overline{KL} . Tak więc środek odcinka \overline{KL} leży na odcinku \overline{PR} . Należy jeszcze wykazać, że każdy punkt S odcinka \overline{PR} jest środkiem pewnego odcinka \overline{KL} .

W tym celu wystarczy wyznaczyć na podstawie \overline{AB} punkt D - przecięcia prostej CS z podstawą, a następnie zbudować równoległobok $DKCL$. Punkt S jest wtedy środkiem odcinka \overline{KL} jako punkt przecięcia przekątnych równoległoboku $DKCL$. Ostatecznie szukanym zbiorem punktów jest odcinek \overline{PR} . \square

4. Na konkurs matematyczny przybyło n uczniów ($n \geq 4$). Okazało się, że każdy z uczniów ma co najwyżej trzech znajomych wśród pozostałych uczestników. Wykazać, że uczestników konkursu można rozmieścić w dwóch salach tak, aby każda osoba miała w swojej sali co najwyżej jednego znajomego.

Uwaga. Zakładamy, że jeśli osoba A zna osobę B, to osoba B zna osobę A.

Rozwiązanie

Dowolnemu rozmieszczeniu \mathcal{R} grupy złożonej z n uczniów (w dwóch salach) przyporządkujemy liczbę $N_{\mathcal{R}}$, która jest sumą ilości par uczniów znajdujących się w pierwszej sali oraz ilości par uczniów znajdujących się w drugiej sali. Wśród wszystkich rozmieszczeń wybierzmy takie dla którego liczba $N_{\mathcal{R}}$ jest możliwie najmniejsza. Nazwijmy je rozmieszczeniem \mathcal{R}_0 . Udowodnimy, że \mathcal{R}_0 spełnia warunki zadania. Przypuśćmy, że w jednej z sal (powiedzmy w pierwszej) jest uczeń A mający przynajmniej dwóch różnych znajomych B i C. Rozważmy nowe rozmieszczenie \mathcal{R}_1 polegające na przemieszczeniu ucznia A do drugiej sali i pozostawieniu reszty uczniów w tych samych salach co w rozmieszczeniu \mathcal{R}_0 . Wtedy liczba par uczniów znajdujących się w pierwszej sali zmniejsza się o 2 (ubywają pary: (A, B) i (A, C)), zaś w drugiej sali liczba par uczniów znajdujących się wzrasta maksymalnie o 1 (o ile w drugiej sali jest znajomy ucznia A). Stąd wynika, że $N_{\mathcal{R}_1} \leq N_{\mathcal{R}_0} - 1$, co przeczy wyborowi rozmieszczenia \mathcal{R}_0 . Uzyskana sprzeczność dowodzi, że rozmieszczenie \mathcal{R}_0 spełnia warunki zadania. \square

[pg]